

OTČÍM VLKŮ

Na saních naložených
Solí a pašeráky
Můj praděd Ilija Luka Morun
Letí Peskem

Vlci vyjí a dorážejí
Na koně a lidi

Praděd hrozí
Že na místě zabije každého
Kdo by sáhl po zbrani

Zvedne se a zavyje příšerněji
Než ocasatí loupežníci

Vlci vyjí stále smutněji
A stále víc se opožďují za koňmi
Kterým jako by narostla křídla

Čím méně zim a sněhů
Dělí mě od praděda
Tím jasněji slyším jeho vlčí hlas

MASO ŽIVÉ MASO ŽIVÉ

VE ZNAMENÍ VLKŮ

Nedaleko posledních městských domů
Našli na silnici zadávené koně
Zapřáhnuté do prázdného vozu

A na moruši u silnice Trhovce proměněného v bílou ovci

Celou noc vlci tančili kolo
Kolem stromu s pachem lidského masa

Ty bys lehko zapadl
Mezi ocasaté tanečníky
Povídá mi babička

Dívám se upřeně na její vlčí zuby
A přemýšlím jak si vyložit její smích

Běžím do zahrady za domem
Lezu na zavátou hrušku
A cvičím se ve vlcím vytí

VLČÍ NĚHA

Ležíme v trávě Na Vlčí louce nad Vršcem

Vypráví se
Že tu byli pobiti
Všichni vlci do jednoho

Živé zůstalo
Jen jejich jméno

Jakási dravčí něha k nám vzlíná
Zpod zježené trávy
A uvádí v pohyb naše rty
A údy a krev

Milujeme se beze slova
Moje mladá vlčice a já

VLČÍ STÍN

Moje prabába
Čarodějnice Sultana Uroševičová
Měla prý stín vlčice

Za měsíčního svitu nikdy
Nevycházela z domu

Aby jí lidé nepřekročili stín
Nezbavili ji tajné síly
A tak jí na místě nezabili

Po prabábě
Zdědil jsem prý
Tyhle oči a tenhle jazyk

Zda i vlčí stín to neví
Za měsíčního svitu vždy
Často však i za slunka
Chodím pozpátku

Pro jistotu

OHNIVÁ VLČICE

1

Vlčice leží Na úpatí nebe

Tělo z řeřavého uhlí
Obrostlo jí trávou
A pokrylo se slunečním prachem

Hory v její hrudi
Hrozíce se vztyčují
A odpouštějíce spouštějí

Jejími žilami burácejí řeky
V očích jezera jí blýskají

V jejím bezměrném srdci
Rudy se láskou taví
V sedmerém ohni

Vlci si hrají na jejím hřbetě
A žijí v jejím křištálovém lůně
Před prvním a po posledním zavýtí

2

Vlčici zavírají Do podzemního ohně

Nutí ji tam stavět
Věže z kouře
A zadělávat na chleby z uhlí

Krmí ji jenom řeřavými uhlíky
A dávají jí pít
Vařící mléko rtuti

Nutí ji pářit se
S rozžhavenými pohrabáči
A zrezivělými nebozezy

Vlčice se zuby chytá
Za plavovlasou hvězdu
A vrací se na úpatí nebe

3

Vlčici chytají do ocelových pastí
Nastražených od obzoru k obzoru

Sundávají jí z čenichu zlatou škrabošku
A škubají tajnou trávu
Mezi stehny

Štvou na ni uvázanou
Psy slídiče opeslé
Aby ji zneuctili

Sekají ji na kusy
A nechávají napospas
Mrchožroutským kleštím

Vlčice useknutým jazykem lapá
Živou vodu z čelistí oblaků
A znovu se skládá dohromady

4

Vlčice se koupá v modři
A psí popel z těla smývá

Na dně přívalů
Jež jí stékají po nehybné tváři
Třou se blesky

V jejích rozevřených čelistech
Měsíc ukrývá přes den sekýru
Slunce přes noc nože

Bušení jejího měděného srdce
Umlčuje štěkající dálky
A uspává cyrkotavý vzduch

V propastech
Pod jejími lesnatými obočími
Hromy na vše jsou připraveny

5

Vlčice se zvedá na zadní tlapy
Na úpatí nebe

Zvedá se spolu s vlky
Zkamenělými v jejím lůně

Zvedá se pomalu
Mezi polednem a půlnoci
Mezi dvěma vlčími jámami

Zvedá se s námahou
Vyprošťujíc z jedné jámy čenich
Z druhé ocas

Zvedá se se slaným vytím
Zadrhlým ve zprahlém hrdle

Zvedá se mrtvá žízní
K jasnému bodu na vrcholu nebe
K napajedlu očasatých hvězd